

Sus inimile, așadar!

de Aurea Mutulescu

Nădejdea e una dintre virtuțile care alcătuiesc treimea de aur a vieții omenești. Într-un anume fel este chiar temelie și a celorlalte două, căci fără nădejde la ce bun iubirea și cum ar arăta credința?

În iureșul și amărăciunea vremurilor, nădejdea că există un liman, că Dumnezeu nu ne lasă este ancora pe care o aruncăm din mijlocul vâltorii până pe țărnamă.

Inima noastră plină de credință se așază ca o punte peste ape. Ne săltăm pe arcuirea podului lăuntric. Nădejdea face să pășim pe această platformă nevăzută, care se poate clătina când și când, dar nu se sfărâmă.

Și oricât de puțină ar părea, speranța niciodată nu e prea puțină. Căci o clipă de nădejde poate spori până se face minute și minutele – oră, ce la rândul ei se multiplică. Așa se umple ziua de nădejde, iar viața aidoma.

Începutul măreției care ne deschide nesfârșitul e un grăunte mai mic decât sămânța de muștar. Prin urmare, oricât de puțin contează. Începem cu ceea ce suntem, dar din puținul a ceea ce suntem azi ne aducem prinosul. Ne smulgem lumii și ne așternem îngerilor, serafimilor și heruvimilor când îl chemăm pe Dumnezeu la ceas de noapte.

Nădejdea înseamnă deopotrivă conectarea cu viitorul și cu trecutul. De aceea e saltul paradoxal și presimțirea Realității Ultime în care ele se contopesc: eternitatea.

Trecutul își are rădăcina în obârșia tuturor începuturilor. Viitorul este apogeul către care se îndreaptă nădejdea noastră cea dintâi – regăsirea în Dumnezeu. Până atunci speranța știe că nu există șoaptă de neauzit pentru El. Nu există lacrimă al cărei freamăt să nu răzbată până la inima Lui. El este și glasul care rostește chemarea, și auzul către care se înalță ruga.

Nădejdea nu-i nici naivitate, nici amăgire. Ea își merită

numele când în cea mai adâncă noapte chemi lumina pentru că știi că există, chiar și când în jur e întuneric de-întai cu cuțitul. Nădejdea nu e speranța că lumina, salvarea, pacea există. Tu știi că există, iar asta se numește – credință. Nădejdea e convingerea nestrămutată că *acestea se vor pogori în noi și în lume.*

Sunt doi ani de când lumea e zgduidă de frică, asediată de discipoli ai minciunii, de slujbași ai „noii normalități” și ai „resetării” care nu înseamnă, de fapt, decât negarea libertății fundamentale a ființei umane și un atac asupra esenței sale dumnezeiești.

În acest răstimp o mulțime de semeni ai noștri și-au pierdut nădejdea. Alții, dimpotrivă, și-au descoperit-o cu o înflăcărare a sufletului pe care n-au mai trăit-o niciodată. Ei au avut revelația că istoria este o răscruce în care riscăm să fim spulberați pe orizontală. Dar este deopotrivă o experiență-limită în care singura direcție ce păstrează flacăra vieții și a demnității este verticala.

Nădejdea se hrănește cu setea de Dumnezeu. Și hrănește cu tumultul ei credința. Amândouă sunt aripile pe care se ridică iubirea. Și amândouă se întăresc și se îmbroscătesc prin rugăciune, meditație, practică stăruitoare.

Priviți în jur. Prăbușirea balivernei a început, dar nu-i nici pe departe momentul să sărbătorim victoria adevărului. Căci răul nu se predă cu una cu două. Acest triumf este însă cu puțință. Și se bizuie pe cum ne folosim, cum sporim întreita noastră comoară – speranța, credința și iubirea.

Sus inimile, așadar! Și odată cu ele, ridicați nădejdea până la Cer. Până la inima lui Dumnezeu – adevărata noastră patrie, adevăratul nostru destin, adevărata noastră fericire.

78

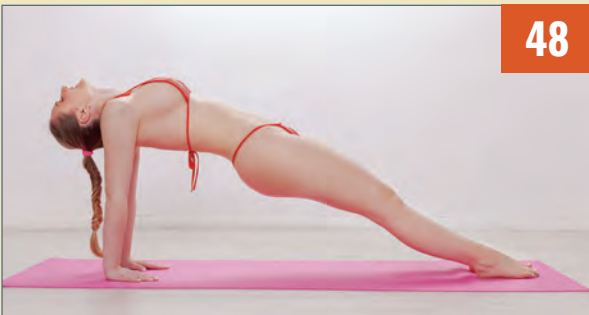
74

90

40

48

30

56

20

86

38

04

DEZVĂLUIRI ESENȚIALE

referitoare la adevăratele scopuri
ascunse ale acestei

„PANDEMII“ ARTIFICIALE,

prin care se urmărește totodată o funestă și satanică păcălire a tuturor oamenilor, spre a accepta o definitivă marcă izotopică prin consimțământ cu sinistrul semn diabolic al Fiarei despre care există deja profeții clare în Apocalipsă (VI)

Dat fiind faptul că actualmente, iată, trăim cumplite vremuri apocaliptice, vă sfătuim să faceți cunoscute toate conferințele cu această temă tuturor prietenilor și cunoștințelor, deoarece informațiile pe care vi le punem la dispoziție sunt fundamentale.

Ținem să precizăm că, de fapt, conținutul acestor conferințe nu se adresează ființelor umane letargice, sceptice, obtuze, ignorante, lipsite de intuiție spirituală, proaste, care, datorită somnului cel de moarte al inteligenței în care deja se află cufundate, se vor pripi complet anapoda să gândească sau chiar să susțină cu o convingere tâmpă, ce este de nezdruncinat, că toate acestea sunt imposibile.

de profesor de yoga
Gregorian Bivolaru

Cuprins

- 01 Editorial**
Sus inimile, așadar!
- 04 Actualitate**
Dezvăluiri esențiale referitoare la adevăratele scopuri ascunse ale acestei „PANDEMII“ ARTIFICIALE, prin care se urmărește totodată o funestă și satanică păcălire a tuturor oamenilor, spre a accepta o definitivă marcă izotopică prin consimțământ cu sinistrul semn diabolic al Fiarei despre care există deja profeții clare în Apocalipsă (VI)
- 16 Un gram de practică**
Rajju Karshanasana – Postura în care tragem de frânghie
- 20 Spiritualitate**
Uimitoarele și inepuizabilele resurse geniale ale artei ezoterice tantrice prin care copleșitoarea *Maha Shakti* (Eternal Feminin) ne dezvăluie tainicele și fermecătoarele forme multiple ale Iubirii Dumnezeiești
- 30 Ultima frontieră**
O nouă și revoluționară paradigmă a procesului de vindecare
- 38 Spiritualitate**
Atributele Dumnezeiești – O modalitate unică, revoluționară, ce face cu putință elevarea rapidă a nivelului de conștiință planetar
- 40 Spiritualitate**
Lupul cel bun și lupul cel rău ce există în ființa noastră, în universul lăuntric al fiecăruia dintre noi (II)
- 48 Trăiește întotdeauna cât mai sănătos**
O serie de posturi trupești clasice eficiente și simple ce dinamizează, echilibrează, armonizează ființele umane ce aparțin tipologiei constituționale ayurvedice *Pitta Doshā*
- 56 Spiritualitate**
Unele comentarii noi, revelatoare, la străvechiul text spiritual fundamental *Bhagavad Gīta*, ce sunt deosebit de utile tuturor aspiranților la o rapidă transformare lăuntrică și desăvârșire, care au curajul să le pună neîncetat în practică (VI)
- 72 Un gram de practică**
Hasta Parshavasana – Postura mâinilor plasate în spate
- 74 Trăiește întotdeauna cât mai sănătos**
Păpădia
- 78 Autocunoaștere**
O incursiune surprinzătoare, pasionantă în anatomia subtilă ezoterică a ființei umane – centrul esențial subtil, spiritual, de forță *sahasrara padma*
- 86 Trăiește întotdeauna cât mai sănătos**
Urzica
- 90 Yoga Sfera**
Motor și acțiune!
- 92 Un gram de practică**
Chaturmukha Mudra – Gestul celor patru fețe
- 94 Trăiește întotdeauna cât mai sănătos**
Cum să ne acordăm prompt la ritmurile tainice ale armoniei universale în această ciudată epocă a vitezei
- 98 Yoga Sfera**
Biblioteca cea valoroasă, fără de sfârșit

Uimitoarele și inepuizabilele resurse geniale ale
ARTEI EZOTERICE TANTRICE,
prin care coplesitoarea *MAHA SHAKTĪ*
(Eternul Feminin) ne dezvăluie tainicele
și fermecătoarele forme multiple ale
IUBIRII DUMNEZEIEȘTI

Venus – Asociația pentru elevarea femeii a adus împreună instructori de yoga, traineri, psihologi, medici și artiști în eferescenta Tabără spirituală mixtă *Maha Shakti*, ediție online, care a avut loc în perioada 14-17 octombrie 2021. Întâlnirea a prilejuit descoperirea și aprofundarea unor enigmatice nuanțe ale lubirii Dumnezeiești pe care ni le destăinuie în felurile moduri *Maha Shakti*.

Una dintre conferințele remarcabile a fost susținută de **Aghora Vidya** – regizoare și trainer pentru arta obiectivă – și a explorat din această perspectivă incitante caracteristici ale artei ezoterice tantrice și felul cum le putem folosi pentru devenire lăuntrică.

Yoga Magazin oferă acum transcrierea și adaptarea acestei conferințe.

În oglinda artei inițiatice devine cu puțință să contemplăm prezența înălțătoare a lui Dumnezeu

Fiecare dintre noi se află într-o călătorie palpitantă în care ne descoperim și ne împlinim cele mai înalte daruri interioare.

Avem o mulțime de metode și tehnici spirituale deosebit de puternice și le folosim cu încredere și perseverență. Printre ele, la loc de cinste, este arta autentică, cea care ne deschide scurtături neașteptate spre orizonturile de care ne este atât de dor.

Când ne privim în oglinda ei magică ne vedem transfigurați, ne putem contempla sufletul în puritatea lui, așa cum Dumnezeu însuși îl cunoaște. Iar astfel suntem impulionați să ne ridicăm la înălțimea esenței noastre reflectate de această oglindă.

Artistul inițiat este un demiurg; unit cu Dumnezeu, poate crea asemenea Lui. Îl poate exprima deplin, fără opreliști, participând cu ființa sa întregă la miracolul Creației primordiale.

De aceea opera artistică inițiatice se naște din aspirație și ardoare. Acea dorință cosmică a venirii la existență. Artistul are nevoie de aspirație, de intensitatea intensităților. Căci numai dorința incandescentă asigură succesul și genialitatea proiectului artistic și o infuzează totodată cu energie celestă. O face demnă de susținerea lui Dumnezeu.

Marele regizor Andrei Tarkovski definea arta drept „reflectarea în oglindă a gestului Creatorului”.

„Noi, artiștii, nu facem decât să repetăm, să imităm acest gest. Creația e unul din momentele în care ne asemănăm Ziditorului; de aceea, n-am crezut niciodată într-o artă independentă de Ziditorul suprem, nu cred într-o artă fără Dumnezeu.

Sensul artei este rugăciunea, e rugăciunea mea. Dacă această rugăciune, dacă filmele mele pot aduce oamenii la Dumnezeu, cu atât mai bine. Atunci viața mea își va căpăta întregul sens: acela, esențial, de a sluji.”

Artistul inițiat își găsește adevărata vocație doar în arta sacră, împlinind în felul acesta taina teofanică de a cânta, a sculpta, a dansa, a povesti în cuvinte ori în imagini filmate despre Creația întregă, opera desăvârșită a Eternului Tată Ceresc.

Prăpastia dintre arta primordială și arta postmodernă

În ceea ce privește arta, există un nucleu al principiilor esteticii dumnezeiești care transgresează epocile, zonele culturale și curentele artistice. Este arta care se hrănește din Frumusețea contopită cu Binele și Adevărul, pe care am putea-o numi artă perenă – cea care durează pentru totdeauna.

Această artă care își împlinește menirea ei primordială este un mijloc de a-L vedea pe Dumnezeu în întreaga Creație, prin ochii inimii spirituale a artistului.

Arta zilelor noastre s-a îndepărtat însă de rostul său sacru, contribuind și ea la degradarea morală a societății.

În romanul *Frații Karamazov*, Dostoievski spune: „Dacă Dumnezeu nu există, atunci totul este permis; și dacă totul este permis, atunci suntem pierduți.”

În prezent pericolul de care vorbea marele romancier a devenit realitate. Arta actuală este o reflectare a impulsului dezintegrator sub a cărui hipnoză a alunecat societatea de consum.

Perspectivile multiple, dezagregarea chiar a ideii de autoritate, relativizarea valorilor, negarea sacralului și a inițierii care a condus la refuzul oricărui fundament metafizic și al oricărui principiu absolut – sunt caracteristicile deopotrivă ale lumii contemporane și ale artei numite *postmoderne*.

Nu mai este o artă formativă, transformatoare, exemplară. Nu mai aduce o cunoaștere veritabilă. Căci nu mai contează „De ce?” și „Care este țelul?”. A rămas doar preocuparea pentru „Cum?”. E o artă a formei goale, fără credință, intens ideologizată, din ce în ce mai frecvent utilizată ca instrument de putere și manipulare politică.

Omul portretizat în acest simulacru de artă trăiește o viață fără semnificație transpersonală, considerând că nu există un țel ultim și de aceea nici nu-l caută. Societatea care vrea să-și uniformizeze membrii e preocupată să distrugă tradițiile, miturile și admirația față de eroii acestora, înlocuindu-le cu surogate de modele.

Arta practică cu lipsă de discernământ, fără conectare la sursa ei supraumană, eternă și-a trădat menirea, nemaifiind un mijloc de cunoaștere de sine și desăvârșire.

Esența creației estetice nu poate fi despărțită de căutarea Absolutului, a eliberării de iluzia dualității, căci opera artistică însăși devine o cale de comuniune cu sacralul, tocmai prin efortul de refacere a drumului către Frumusețea cea dintâi, cea care ne revelează savoarea plină de o extatică prospețime a Eternității.

Pentru a îndeplini acest țel înalt, artistul are nevoie să obțină victoria asupra forței gravitaționale. Materia inertă și opresivă a lumii poate fi eliberată de vrajă, poate fi dezlănțuită, vivificată. Dar numai prin taina iubirii unificatoare pe care omul absolut, îndumnezeit, o aduce în lume.

Iubirea este Creație. Erosul sacru este Creație. Arta obiectivă este Creație. Chemat de Tatăl Ceresc să fie regele Universului, omul nu are de făcut decât să-și ia în stăpânire adevărata esență.

Expert în domeniul geologiei, cunoscut proiectant de sisteme pentru computere, invitat de marcă la conferințe internaționale și emisiuni mass-media care se ocupă de rolul spiritualității în tehnologie, Gregg Braden este considerat o autoritate în privința unirii înțelepciunii trecutului cu știința viitorului. În cele ce urmează, vă prezentăm câteva fragmente din conferința expusă de Gregg Braden în cadrul Evenimentului numit *Healing Summit 2021*.

În tradiția occidentală se spune că, de când ne naștem, începem să murim. Această credință e adânc înrădăcinată în modul nostru de a gândi cu privire la boală și la vindecare, dar și în sistemul medical actual. Pe de altă parte, tradițiile spirituale autentice orientale susțin ceva cu totul diferit și anume că încă de la naștere începem, de fapt, să ne vindecăm, că fiecare ființă umană își hotărăște sănătatea sau boala.

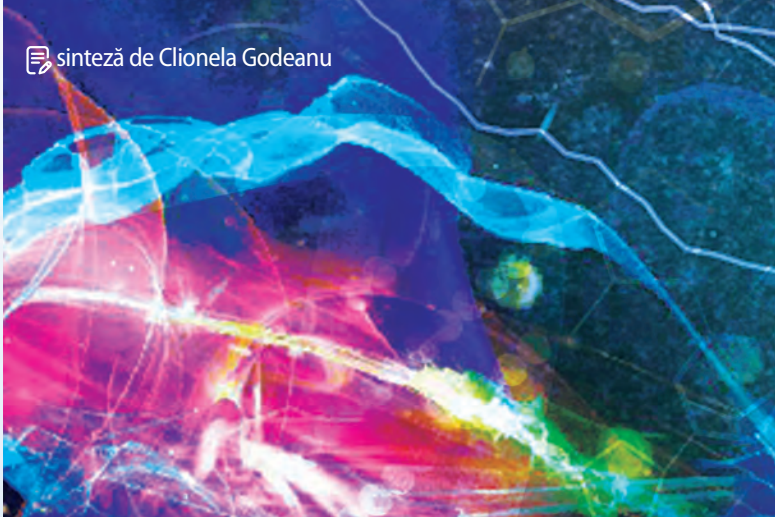
Când știința caută să răspundă la întrebarea fundamentală: **Cine suntem noi?**, ea urmărește întâi să răspundă la alte șase întrebări corelate cu cea fundamentală:

1. **Care e originea vieții pe Pământ?**,
2. **Care sunt originile umane?** (deoarece pot fi separate de originile altor forme de viață),
3. **Care e relația noastră cu trupul?**,
4. **Care e relația noastră cu lumea de dincolo de trup?**,
5. **Care e relația noastră cu trecutul? E liniară sau ciclică?**,
6. **Care e relația noastră cu natura?**.

Se spune că știința a început să predomine acum 300 de ani, când Isaac Newton a formulat legile fizicii. În acești 300 de ani, știința a căutat să răspundă la cele șase întrebări, iar răspunsurile au spus o poveste despre

O nouă și revoluționară PARADIGMĂ a procesului de VINDECARE

sinteză de Clionela Godeanu

separare. Au spus că originea vieții e aleatorie, că suntem separați de trup și că nu avem nicio putere când vine vorba să vindecăm trupul sau să reglăm modul în care acesta funcționează în lume. Au spus că suntem separați de lumea de dincolo de trup. Că nu putem influența ce se petrece în interior și nici ce se petrece în exterior. Au spus că relația cu trecutul e liniară; că civilizația a început acum 5.000 de ani în Mesopotamia antică, în Egipt și în China, și s-a dezvoltat într-o formă liniară, până în momentul în care am ajuns astăzi, la apogeul sofisticării.

Iar începând cu anul 1859, Charles Darwin ne-a spus că regula fundamentală în natură se bazează pe luptă și pe supraviețuirea celui mai puternic. Că natura are drept fundament modelul competiției și al conflictului. Aceste idei de separare sunt atât de adânc înrădăcinate în viețile noastre și în lumea de azi, încât le considerăm adevărate. Sunt înrădăcinate în natura economiilor din lume, în felul în care colaborăm, în felul în care împărțim aceleași resurse, în felul în care ne vindecăm trupul. Sistemul medical se bazează pe aceste idei de separare.

Noua știință a secolului al XXI-lea a răsturnat însă 300 de ani de gândire științifică, prin descoperiri atestate în literatura de specialitate. Publicarea lor e văzută cu reticență, pe alocuri chiar și cu rezistență. Noile descoperiri nu sunt predate în școli, nu apar în manuale, în documentare, în presă. Și oamenii mă întrebă de ce. Răspunsul e simplu. Ego, obișnuință și bani.

Dialogul neîntrerupt dintre inimă și creier

Care sunt noile descoperiri? Noua știință ne spune că originile vieții nu sunt aleatorii. Ne spune că avem o legătură cu trupul nostru, iar asta e excepțional. Ne spune că gândurile, sentimentele, emoțiile și convingerile care izvorăsc din inimă și din creier activează substanțe chimice care ne pot vindeca trupul, îi pot activa longevitatea în moduri care nu sunt acceptate încă în Occident. Ne spune că suntem conectați cu restul lumii și cu toți semenii noștri.

Noua știință ne spune că civilizația este, de fapt, ciclică, iar noi suntem cel mai recent ciclu de 5.000 de ani. A existat un ciclu înainte și un altul înaintea aceluia, care împinge data civilizațiilor avansate tehnologic în ultima eră glaciară. Și ne întrebăm dacă noi, oamenii, suntem aici de atâta timp și am parcurs trei cicluri ale civilizației, ce am învățat din trecut? Ce am uitat? Ce știau strămoșii noștri și noi încă nu am descoperit? Ce putem învăța de la ei?

Noua știință mai spune că legea fundamentală a naturii se bazează pe cooperare, pe ceea ce biologii numesc „ajutor reciproc”, nu pe concurența și conflictul propuse de Darwin acum 150 de ani. Iar asta modifică totul.

Oamenii îmi spun deseori: „Bine, dar poate că știința n-a înțeles bine. Suntem la începutul secolului al XXI-lea. Avem *iPad*-uri, internet, telefoane mobile, *Facebook*. Ce mai contează?”. E o întrebare bună și răspunsul îi surprinde pe mulți. Bazele societății noastre au fost puse pe la sfârșitul anilor 1800, începutul anilor 1900, când

